

15 дадемъ ли, или да не дадемъ? А той като
позна лицемѣрие-то имъ, рече имъ: Защо
16 мя искушавате? донесѣте ми единъ дина-
рий да видѣхъ. И тѣ му донесохъ. И казува
имъ: Чий е тойзи образъ и надписъ-тъ?
17 А тѣ му рекохъ: Кесарева. И отговори
Исусъ и рече имъ: Отдайте Кесареви-тъ
Кесарю, и Божіи-тъ Богу. И почудихъ
ся на него.

18 И ѡидувать при него Саддукеи, ^екоито
казувать че нѣма въскръсненіе, и попыта-
19 хъ го, и казувахъ: Учителю, ^ѡМоисей
написа намъ, че ако умре на нѣкого братъ
му, и остави женѣ, а чада не остави, да
земе братъ му женѣ му, и да възстави
сѣме на брата си. И тѣи имаше седмъ
20 братія; и първый-тъ зѣ женѣ, и когато
21 умрѣ не остави сѣме. И зѣ іхъ второй-тъ,
и умрѣ, и нито той остави сѣме; и третій-
22 тъ такожде. И земахъ іхъ и седмина-та,
и не оставихъ сѣме; най подиръ отъ всич-
23 кы-тъ умрѣ и жена-та. Въ въскръсненіе-то
прочее, когато въскръснѣхъ, на кого отъ
тѣхъ ще бѣде тя жена? защото и сед-
24 мина-та іхъ имахъ за женѣ. И отговори
Исусъ и рече имъ: Не за това ли заблу-
ждавате, понеже не познавате писанія-та,
25 нито силъ-тъ Божіихъ? Защото когато
въскреснѣхъ отъ мъртвы-тъ, нито ся же-
нятъ нито за мжжѣ отивать; ^ано сжъ ка-
26 то ангелы-тъ които сжъ на небеса. А за
мъртвы-тъ че ще въскреснѣхъ, не сте ли
прочели въ книгъ-тъ Моисеевъ за ка-
пинъ-тъ, какъ му рече Богъ и каза:
27 „Азъ съмъ Богъ Авраамовъ, и Богъ Исаа-
ковъ, и Богъ Іакововъ.“ ^{Богъ} не е Богъ
на мъртвы-тъ, но Богъ на живы-тъ: про-
чее въ заблуждавате много.

28 И ^единъ отъ книжници-тъ, който гы
чу като ся прѣспирахъ, и позна че добръ
имъ отговори, пристѣпи и го попыта:
29 Кои заповѣди е отъ всички-тъ най първа?
30 А Исусъ му отговори: Най първа отъ
всичкы-тъ заповѣди е: ^а„Слушай, Израил-
лю: Господъ Богъ нашъ е единъ Господъ:
31 И да възлюбиши Господа Бога твоего съвсѣ
всичко-то си срдце, и съвсѣ всичкы-тъ си
душѣ, и съвсѣ всичкы-тъ си умъ, и съвсѣ
32 всичкы-тъ си силѣ.“ Тая е първа-та за-
повѣдь. И втора подобна ней: ^а„Да въз-
любиши ближняго твоего както себе си.“
33 По голѣма отъ тѣзи друга заповѣдь нѣма.

32 И рече му книжникъ-тъ: Добръ, учителю,
право си казалъ, че единъ е Богъ, и ^анѣма
33 другъ освѣнъ него. И да го любя нѣкой
сѣвъ все срдце, и сѣвъ всичкы-тъ си разумъ,
и сѣвъ всичкы-тъ душѣ, и сѣвъ всичкы-тъ си-

лъ, и да любя ближняго своего както
себе си, ^{то} ^е повече отъ всичкы-тъ все-
34 съжыженія и жертвы. И като видѣ Исусъ
че разумно отвѣща, рече му: Не си да-
лечъ отъ царство-то Божіе. ^иНикой вече
не смѣяше да го попыта за ^{нѣщо}.

35 И ^аотговори Исусъ, когато поучаваше
въ храмъ-тъ, и казуваше: Какъ казувать
книжници-тъ че Христосъ е сынъ Дави-
36 довъ? Защото самъ той Давидъ рече ^ачрѣвъ
Духа Святаго: ^а„Рече Господъ Господу
моему: Сѣдни отъ деснѣ-тъхъ ми странѣ,
докль положжъ врагове-тъ твои подножіе
37 на нозѣ-тъ тѣ.“ И тѣи самъ си Давидъ
го нарича Господъ; и отъ дѣ е сынъ не-
говъ? И много-то народъ слушаше го съ
благодареніе.

38 И ^аказуваше имъ въ поученіе-то си:
^аПазѣте ся отъ книжници-тъ, които и-
щѣхъ да ходять прѣмѣнени, ^ѡи обычатъ
39 поздравленія по базары-тъ, И прѣдни-тъ
сѣдалища въ съборища-та, и първы-тъ
40 мѣста на вечеранія-та; Тѣзи, ^акоито ис-
пожждатъ на вдовицы-тъ домовѣ-тъ, и за
причинѣ правять дългы молитвы; тѣ ще
пріемѣхъ по голѣмо осужденіе.

41 И ^асѣдня Исусъ срещѣ съкровищницѣ-
тъ, та гледаше какъ туряше народъ-тъ
пары ^авъ съкровищницѣ-тъ; и много бо-
42 гати туряхъ много. И дойде една вдовица
сирота и тури двѣ ленты, сирѣчь единъ
43 кодрантъ. И прізва ученицы-тъ си, и
казува имъ: Истинѣ ви казувамъ: ^аТая
сирота вдовица тури най много отъ всич-
кы-тъ които туряхъ въ съкровищницѣ-
44 тъ; Защото всичкы туряхъ отъ избиліе-
то си, а тя отъ нѣманіе-то си тури всич-
ко имаше, ^авсичкы-тъ си имотъ.

ГЛАВА 13.

1 И ^акогато излѣзуваше отъ храмъ-тъ, ка-
зува му единъ отъ ученицы-тъ му: Учи-
телю, виждѣ, каквы каменіе и каквы зда-
2 нія! А Исусъ отговори и рече му: Ви-
дишь ли тѣзи голѣмы зданія? ^анѣма да
остане камыкъ на камыкъ, който да ся
3 не съсѣе. И когато сѣдѣше той на горѣ-
жъ-тъ Елеонскѣ, срещѣ храмъ-тъ, по-
пытахъ го на самъ Петръ, и Іаковъ и
4 Іоаннъ и Андрей: ^аКажи ми, кога ще бѣде
това, и кое е знаменіе-то когато всичко
5 това има да ся свърши? А Исусъ имъ
отговори, и начнѣ да казува: ^аПазѣте ся
6 да вы не прѣльсти нѣкой; Защото мно-
зина ще дойдѣхъ въ мое име, и ще ре-
кѣхъ: Азъ съмъ Христосъ, и ще прѣль-

д Мат. 22; 23. Лук. 20; 27.

е Дѣян. 23; 8.

ѡ Втор. 25; 5.

з 1 Кор. 15; 42, 49, 52.

и Исх. 3; 6.

и Мат. 22; 35.

и Втор. 6; 4. Лук. 10; 27.

и Лев. 19; 18. Мат. 22; 39.

Рим. 13; 9. Гл. 5; 14. Іак. 2; 8.

и Втор. 4; 39. Иса. 45; 6, 14. 46; 9.

и 1 Пар. 15; 22. Осія 6; 6.

Мих. 6; 6, 7, 8.

о Мат. 22; 46.

и Мат. 22; 41. Лук. 20; 41.

р 2 Пар. 23; 2.

с Псал. 110; 1.

и Гл. 4; 2.

ѡ Мат. 23; 1 и др. Лук. 20; 46.

ѡ Лук. 11; 43.

и Мат. 23; 14.

и Лук. 21; 1.

и 4 Пар. 12; 9.

и 2 Кор. 8; 12.

и Втор. 24; 6. 1 Іоан. 3; 17.

—

а Мат. 24; 1. Лук. 21; 5.

б Лук. 19; 44.

с Мат. 24; 3. Лук. 21; 7.

е Іер. 29; 8. Ефес. 5; 6. 1 Сол. 2; 3.